

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญและใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ในปัจจุบันสังคมไทยได้เข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์ ทรัพยากรสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีมากมายหลายรูปแบบ ในการรับข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจากดาวเทียม คอมพิวเตอร์หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ล้วนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาท มีความจำเป็นและสำคัญมากต่อชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การแสวงหาความรู้และข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนการประกอบอาชีพ เมื่อเป็นเช่นนี้ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสื่อสารยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายให้การจัดการเรียนการสอนขึ้นในโรงเรียนเพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อชีวิตของคนซึ่ง เป็นเครื่องมือที่นำไปสู่ความรู้ ทำให้รู้ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความคิด ประสบการณ์และช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม (สุมิตรา อังวัฒนากุล 2535 : 31) อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ เพราะผู้อ่านย่อมดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านออกมาเพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร (สมจิตร พงศ์อุดม 2544 : 2) โดยผู้อ่านจะต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

จากการสังเกตและบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทักษะการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้อยู่ในระดับต่ำ ไม่สามารถเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนสนใจที่จะให้ผู้สอนเป็นผู้แปล ผู้เรียนเป็นผู้ฟังเพียงอย่างเดียว เนื่องจากผู้เรียนไม่เข้าใจโครงสร้างภาษาหลักไวยากรณ์ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถสรุปหรือให้ความคิดเห็นได้ เพราะไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งในทักษะการอ่านถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านไม่ได้แล้ว ก็ย่อมจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้พัฒนาทักษะการอ่านของตนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นอกจากนี้ในการศึกษางานวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการอ่านของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่น จากงานวิจัยของ วิณา สังข์ทองจีน (2530 : 86-87) พบว่า ผู้เรียนขาดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์และกระบวนการคิดที่เป็นเหตุผล ถึงแม้จะมีอยู่ในจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรก็ตาม ส่วน ศศิวิมล กังลี (2544 : 1-2) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยพบว่า ถึงแม้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านมาเป็นเวลา 6-12 ปี แต่ปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ ไม่สามารถอ่านเรื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนที่ใช้ในห้องเรียนของตน ซึ่งสอดคล้องกับสมเชาน์ ชาตินอุดม (2527 : 55-56 อ้างถึงใน จรัส รัตนศิลา 2539 : 2) พบว่า ทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่นักเรียนไทยได้เรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายปี แต่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความและรายละเอียดของเรื่องไม่ได้ ส่วน สุวรรณิ เวทไชสง (2544 : 2) พบว่า สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนในวิชาเสริมทักษะการอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพุทไธสง นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการอ่าน กล่าวคือ นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน สรุปและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผลการทำข้อสอบการอ่านยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของทักษะการอ่านว่าการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านจะนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย จึงได้ศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน โดยการปรับเปลี่ยนวิธีสอน ลดบทบาทของผู้สอน ให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น จัดสื่อการเรียนให้ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหา สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม ผู้วิจัยสนใจได้พิจารณาถึงสื่อหลาย ๆ ชนิดที่สามารถนำมาช่วยในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งปัจจุบันคอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากทุกวงการ ทั้งในด้านการแพทย์ การทหาร การค้า และด้านอื่น ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา (วชิระ วิชชวรนนท์ ม.ป.ป. : 1) ทั้งนี้เพราะคอมพิวเตอร์เป็นสื่อทางการศึกษาที่มีคุณค่าและจัดได้ว่าเป็นสื่อการศึกษาที่มีความใกล้เคียงกับสื่อบุคคลมากกว่าสื่ออย่างอื่น (กฤษดา เฟื่องอุบล 2542 : 1) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีการนำเสนอในรูปแบบของสื่อประสมไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพหรือเสียงในการถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนที่ใกล้เคียงกับห้องเรียนจริงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการรับรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถรับความรู้และโต้ตอบได้ ทั้งยังสามารถลดภาระของครูผู้สอนอีกด้วย นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 64-69 กล่าวว่ารัฐต้อง

ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีการวิจัย และพัฒนาติดตามการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาให้คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย และในขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการได้เน้นให้โรงเรียนทุกโรงได้มีแหล่งเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือ IT (Information Technology) ภายในโรงเรียน ซึ่งพัฒนาพระราชบัญญัติ (2542 : 28) ได้ให้คำอธิบายคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นเทคโนโลยีระดับสูงที่นำมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์มีปฏิสัมพันธ์กัน หลักการของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุกแนวคิดมุ่งที่จะให้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นส่วนสนับสนุนกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรให้น้อยที่สุดในสถานการณ์และเนื้อหาวิชาที่มีความยาวเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ผู้เรียนได้ทราบผลแห่งการทำกิจกรรมทันทีและผู้เรียนได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จ นอกจากนี้ สมถวิล อัครกัณฑ์กร (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องศาสนาในประเทศไทย กลุ่มสังคมและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนร้อยละ ร้อยต้องการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเช่นเดียวกับ ธิติพันธ์ จินต์เกิดแจ่ม (2545 : 59) ได้ทำการวิจัยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สสารและความร้อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลปทุมธานี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนงานวิจัยของต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งได้มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายด้านด้วยกัน เช่น คูลิก และคณะ (Kulik, and others 1980, 1983, 1984 อ้างใน สุวิมล เขียวแก้ว 2543 : 25) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งในระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษาและประถมศึกษา

จะเห็นได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพัฒนาขึ้นด้วยกระบวนการออกแบบการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียน สามารถช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายปี จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน โดยเฉพาะในทักษะการอ่านจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพราะคิดว่ายากจึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เพราะความสนใจเป็นกุญแจสำคัญในการเรียน ซึ่งเมื่อผู้เรียนเกิดความสนใจถึงใดสิ่งหนึ่งแล้วจะเรียนรู้ด้วยความมานะพยายาม

ตั้งใจในการเรียนรู้อย่างจริงจัง หากทำให้ผู้เรียนศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยตนเองเป็นการยากที่จะสัมฤทธิ์ผลและจากการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะเห็นได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเกิดความสนใจอยากที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนมีความสุขและพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ อีกทั้งผู้วิจัยมีความมุ่งหวังในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญระหว่างก่อนกับหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการศึกษาครั้งนี้จะได้อบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนในการที่จะปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาการสร้างสื่อการสอนเพื่อสนองตอบความต้องการ ความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างตามเอกลักษณ์ของผู้เรียน
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนควนกาหลงวิทยาคม “นิคมวัฒนา” อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนควนกาหลงวิทยาคม “นิคมวัฒนา” อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาจากสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษจากหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับตนเอง อาหารเครื่องดื่ม การศึกษาและอาชีพ การซื้อขาย และลมฟ้าอากาศ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ

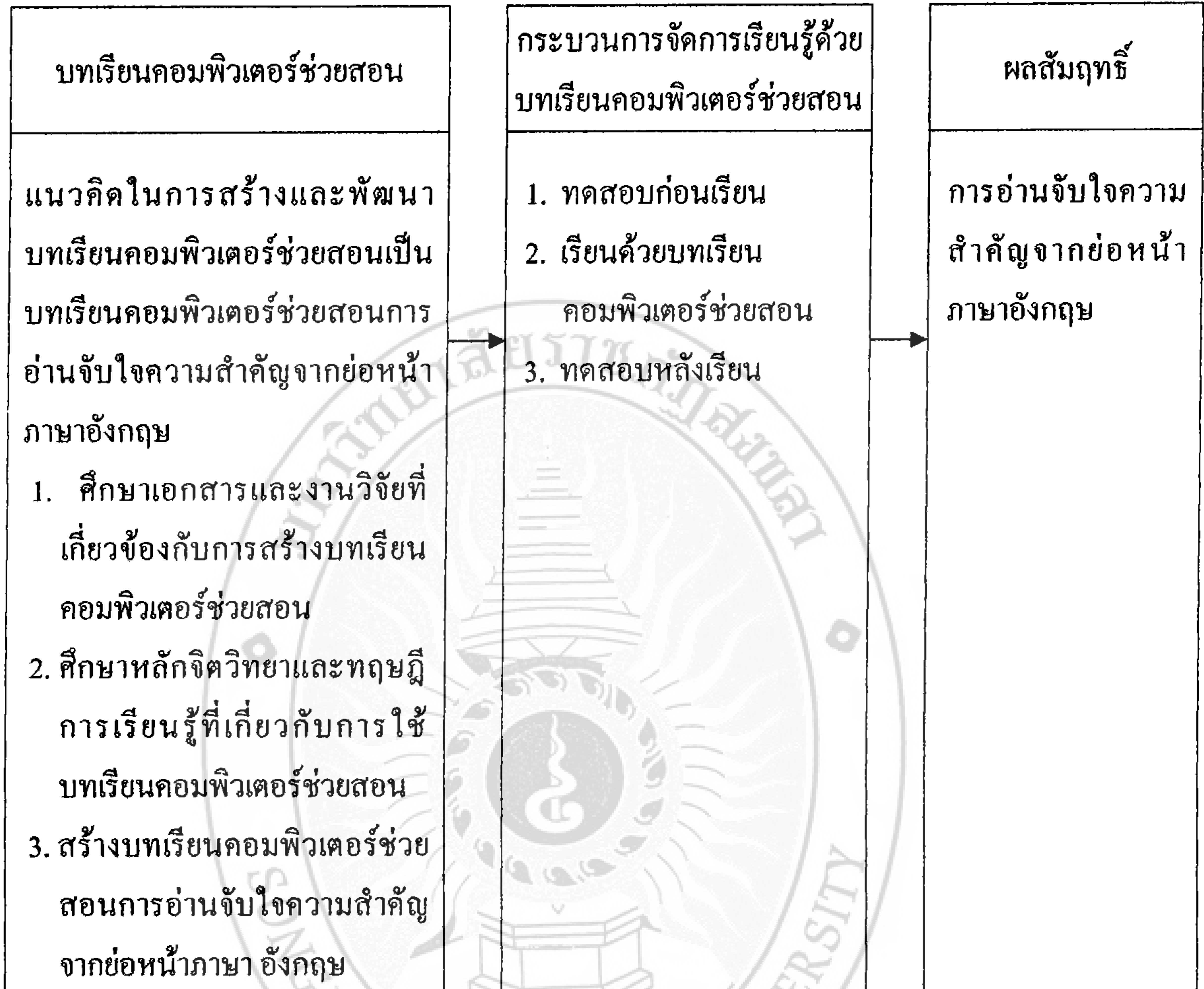
ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนควนกาหลงวิทยาคม “นิคมวัฒนา” อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนเป็นแผนภูมิดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ (สูงกว่าค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนที่จัดทำเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยภาพ สี เสียง ข้อความประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ประสิทธิภาพของบทเรียน หมายถึง ความสามารถของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

3. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ 4 ตัวเลือก เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัด โดยทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านจับใจความสำคัญจากย่อหน้าภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนควนกาหลงวิทยาคม “นิคมวัฒนา” อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยด้านเนื้อหา ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจคือแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

7. แบบประเมินคุณภาพ หมายถึง แบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ประกอบด้วย การประเมินด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบ ด้านการจัดการของบทเรียน และด้านคุณภาพการเรียน